תתקיח

דה

אם נדרים יב ונדר לבי לעניים בלא איהו ובתרומתו.
מחלוקת הראשונים בזה, ובן העשה בתרומה לחמי תודה.

א. באם נדרים מגיר בלא איהו ותרומתו, אלתר, דהוי העשה בדבר האסור,
ומן הדין (יב, שם) כיון דאתרע דבהנים, אסורה (לזרים) לגו מחאר נדרו הוא, שגילו
בן הוי אסור לכל, אלא איסור תורה דרמי בחמץ אחר (והחלוב היא לו מעשה
הגדה, אלא הוא מייחד לתרומה, לאיסור צדוק, בתורה אסרה). ומן קה"ר (סי' לד)
אולת כי שם בגולגל דברו שם. ולכאו' - אולה הדין - איסור דחצה ושוק
לזרים אל לטמאים (כל הבשר), ובן תרומה לחמי תודה כולל.

ומ"ש הרש"ש הוי דתרומה לה דבר הנדר לגו מהני העשה בהו דהוא מעיקרא
לא הוי אסור משום טבל, ומיו לאיסור אלא בתרי דהוצאו השיריים מידו
טבל ונטלים הדברים דבוותא כשו: רש"י ומאות, דאיסור טבל משום דבעינן הוי
בתרומה, לולמי לא דבוותא אלא תיבעל אם איסור מי בהנתו, דבהי נדרם נאסר
משום טבל, ולכן אינו מעכב דבר הנדר.

ונמ"ל כן כי הנידונים, אם מעכב בביכורים, לשו: הדין אינו דבר הנדר ובכלל.
ולשו: הרש"ש הוי העשה מעליו, דבהי ביכורים אינו טבל, נמצא דבר נדר
הביכורים עושה איסור ביכורים והוי דבר הנדר. וכ' רש"ש.
וכ' רש"ש בחמץ בתרומה שהלכו לפני גמר, לחלה בתרומה, ולכ' הרש"ש לכאו' הוי נדר.
ובמעכב בתרומה לחמי תודה, הוי דבר האסור, ובכלל לכ' הדין.
ובן לכ' הרש"ש דבהי נדרם אסורים מפני טבל ובאו בתרומה.
ובניתי הגי' יכה מהגמ' דלכני תרומה של לחמי תודה, אסורים משום טבל.
דבגמ' שם דקתני בגלו איהו ותרומתו אתר, הוי בתרומה לחמי תודה אסור,

והא תרומה לחתי תורה לגמרי לריקה דאיסורא היא, – שאם דבעינן הוא מעכב.
ואם נאמר דלחתי תורה לה טבל, אבל אם הוי הוא דבעינן הוא מעכב, יאמר לומר
בדהיתר הוא מעכב, ומעכב בתרומה לחתי תורה, דלכן הוא הוא דלה המעשה
בתרומה, אשר דנאסר אקרבן אחר טבל, והכא בתרומה לחתי תורה הרי לא
נאסר אקרבן, שאם דטבל כבר בתרומה סתם, ולכן הבינו הגאון הוי
דבעינן הוא מעכב, ואשר הוסר.

ולכאורה איכא נמי דין הנ"ל בשאר מעכב בתשלומי תרומה, דמן הדין עולה
תשלומי תרומה הם תרומה, דלכן הדין לה דבר הנדר, כיון דשייכא לכהנים ובנ"ל.
אבל לכן הבאר, הרי בתשלומי תרומה, לא הוי אסור אקרבן, דהרי הוי חולין, ואם
מעכב בתשלומי תרומה, לכאורה הוי המעשה בדבר הנדר, לכן שאם הבאר.

אולם הקבש (סאים אולה קנ"ג) ובן בתר בר (אולה כ"ג) מחדש בתשלומי
תרומה, חלות התרומה נעשית מגלגל ולא עי' האדם, דהוי איכא מלך דנתינת
אקרבן, ולדבריו מנין שאין קדשו דקדושת פה, ומדוע נעשה דלא לגורם
מלך דהנתינת אקרבן, הקדושה היא מגלגל, ולכן-אולה הקבש גם - דלא הוי
שאלה בתשלומי תרומה (והמנה פלוג עיי"ש). ולפי אפשר דכיון דחלות התרומה נעשית
מגלגל, אינו דבר הנדר. ~~ובכ"ל לא תרומה לא תהנו שאלה, לכן הבדר~~
~~הכן דחלות התרומה~~; ולפי כל הנ"ל הוי דתרומה מהנו שאלה, אי דתרומה הוא
עדיין חלות תרומה, אלא דהבאנו לעיל לכן הדין דהאיסורים הם איסורי תורה
ובכ"ל קבש. (עיי"ש).